

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

گزارش نشست علمی
(بژوهشگاه حقوق عمومی و بین‌الملل)
(کروه حقوق بین‌الملل و حقوق بشر)

الحق یا عدم الحق به کنوانسیون
راجع به جنبه‌های مدنی کودکربایی

۱۰۰-۲۰۰

مطلوب بیان شده در گزارش‌ها و انتشارات پژوهشگاه و مرکز مطبوعات و انتشارات قوه قضاییه، نتیجه تحقیقات پژوهشگران و بیان‌کننده دیدگاه‌های مؤلفان آنهاست و لزوماً موضع رسمی قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران یا نظرات پژوهشگاه نیست، مگر آنکه به آن تصریح شده باشد.

وی سایت: www.ijri.ir تلفکس: ۰۲۱-۲۲۰۹۲۰۶۱ کد بسته: ۱۹۸۳۸۴۶۵۱۴

نشانی: بزرگراه چمران، بزرگراه یادگار امام^(۱۰)، بعد از خروجی اوین در که، پژوهشگاه قوه قضائیه

عنوان: الحق پا عدم الحق به کنوانسیون راجع به جنبه‌های مدنی کودکربایی

تهریه و تنظیم: کیوان اقبالی - مرضیه جلالی نیا

ناشر علمی: دکتر توکل حبیبزاده

پژوهشگاه قوه قضائیه

۱۳۹۹ نسخه - ۱۰۰ چاپ اول: نوبت چاپ

فهرست مطالب

۵	چکیده
۷	مقدمه
۱۳	الف - آشنایی با کنوانسیون جنبه‌های مدنی کودک‌ربایی فرامرزی و مفاد آن
۲۱	ب - بالش برانگیز بودن مفاد کنوانسیون راجع به جنبه‌های مدنی کودک‌ربایی برای نظام حقوقی ایران در صورت عضویت در کنوانسیون
۲۸	پ - چالش برانگیر نمودن عضویت در کنوانسیون کودک‌ربایی در ارتباط با نظام حقوقی ایران
۴۳	جمع بندی

چکیده

کنوانسیون راجع به جنبه‌های مدنی کودکربایی فرامرزی از جمله کنوانسیون‌های بین‌المللی به شمار می‌رود که نه تنها مفاد آنها تنظیم‌کننده روابط افراد با یکدیگر است، بلکه در بردارنده تعهداتی خاص برای دولتها نیز می‌باشد. هدف از تهیه و تدوین این کنوانسیون، مقابله با پدیده کودکربایی فرامرزی توسط یکی از والدین و انتقال آن به کشوری دیگر است؛ پدیده‌ای که اگر چه فاقد جنبه کیفری؛ تلقی می‌گردد اما نظر به تبعات سوء روانی و تربیتی آن بر کودک انتقال یافته، ه‌چنانی نقض حقوق والد دیگر، نیازمند بررسی و چاره‌اندیشی می‌باشد. در این سیار علی‌غمی، آن که انعقاد کنوانسیون مزبور گامی مهم در مسیر مقابله با پدیده کودکربایی شمار آمده، اما تاکنون به دلیل برخی ملاحظات مرتبط با حقوق داخلی در زمینه‌های قانونی و شرعی، جمهوری اسلامی ایران از پیوستن به آن خودداری نموده است با وجود این، به نظر می‌رسد که امروزه با افزایش امار طلاق همچنین مهاجرت زن و مردی که به تبع خود موجبات افزایش تعداد موارد کودکربایی توسط والدین را اهم نموده است، ضرورت پیوستن به کنوانسیون فوق الذکر و بررسی معایب و مزایای آن را ارزیابی جدی باشد.

عدم عضویت ایران در این کنوانسیون موجب شده که در خواسته‌های استرداد کودکان از سوی نهادهای ذی‌ربط ایرانی توسط نهاد مسئول کشورهای مورد درخواست رد شود و بدین ترتیب، بسیاری از اتباع ایران ناچر به سفر و پیگیری مستقیم خواسته خود در دادگاههای این کشورها شده‌اند؛ فرمایش از دست ایابی به فرزند وقت و هزینه فراوان گاه به نتیجه نرسیده و ناکامی والد ایرانی در دست ایابی به خود به دنبال داشته است. این در حالی است که در صورت عدم ریه ایران در کنوانسیون، دست‌کم نیاز والد خواهان استرداد کودک خود به مراجعه مستقیم به مراجع کشور موردنظر منتفی شده و کلیه امور از طریق مراجع مرکزی تأسیس شده توسط دولتها به موجب کنوانسیون جنبه‌های مدنی کودکربایی انجام خواهد شد. با وجود این و علی‌غمی مزایای ناشی از پیوستن به کنوانسیون مزبور، برخی مفاد آن تعارضاتی با قوانین داخلی ما دارد. به عنوان نمونه، در حالی که به موجب

این کنوانسیون، قانون حاکم بر وضعیت حضانت کودک، قانون اقامتگاه وی پیش از انتقال تلقی شده، در قانون ایران وضعیت حضانت کودک با مراجعه به قانون دولت متبوع وی تعیین خواهد گردید؛ وضعیتی که بدون تردید در صورت وجود تفاوت بین دولت اقامتگاه و دولت متبوع کودک، موجب بروز تعارض در عمل به مقررات کنوانسیون یا قانون داخلی خواهد شد.

در این میان عده‌ای از صاحبنظران داخلی با عنایت به مشکلات بوجود آمده برآمده اند اینکه ایرانی ناشی از کودکربایی، با تأکید بر ضرورت عضویت ایران در کنوانسیون بیان می‌کنند که این مدنی کودکربایی معتقد به عدم تعارض جدی میان این کنوانسیون با قانون این داخلی بوده و عده‌ای دیگر با اشاره به جدی بودن تعارضات موجود بین کنوانسیون ایران، خواهان پرهیز از عضویت ایران در کنوانسیون و تأکید بر اصلاح فواید این داخلی به منظور بسترسازی برای پیشگیری از بدبندی کودکربایی می‌باشند به این ترتیب، هر گونه اتخاذ تصمیم در ارتباط با عضویت یا عدم عضویت جمهوری اسلام ایران در کنوانسیون جنبه‌های مدنی کودکربایی، نیازمند بررسی همه جانبه تراپیکی پیوستن به این کنوانسیون در رفع مشکلات ناشی از کودکربایی همچنین تعارضات موجود بین سند مذبور با قوانین داخلی است.